

N75
ספר

מוסר השכל

הגרועים גיגעבין פון

איזראעל עפל ווייץ מאבה לים

ווי לנא

ס פ ר

מוסר השכל

הערוים גיגעבין פון

איזראעל עפל ווייץ מאבה לים

פיל חכמה פיל מוסר . פיל קלוגע און פרומע רייד
הערוים גינמען פון חובת הלבבות . פון מנחת המאור .
פון שבט מוסר . פון מסלת ישרים . און פון נועם המדות
און פון אנדערע הייליגע און טייערע ספרים . און צום
סוף אצוואה פון אחכם . געשריבן מיט גרויס חכמה .

801

וויילנא

אות האלמנה והאחין
ת תרמ"ד לפ"ק

МУСАРЬ ГАСКЕЛЬ.

Афоризмы изъ разныхъ правоучительныхъ еврей-
скихъ книгъ, на еврейско-иѣмъцкомъ языкѣ.

Съ Виленскаго изданія 1882 г.

1884.

104

ווער עס האט אין הארצין גאט
תורה חכמה ווער אין ויך האט

אלע וואש ווילן קענען און פארשטיין
ינג און אלט גרויש און קליין

וועלן געוויס האבן גרויש פערקענען
אז ויזא וועלן דאס ספּריל קריגן

און וועלן גערין ויין אמצוה פארדינען
אין דורך לייגענען און גיין דא גיסיגען

ה ק ד מ ה

ראיתי זקנים וחסידים מאנשי תורתנו כשיהיו
במסכה וירצה אדם לשיר שיר ערבי ירחיקו זה בכל צד
מן ההרחקה ואין מותר אצלם לשמעו. וכשישורר
המשורר פיוט מן הפיוטים העבריים עם היות בדברים
ההם המזהר והנמאס מהם לא ירחיקוהו ולא ירע
בעיניהם וזה סכלות גמורה שהדבור לא יאמר ויותר
ויאָהב וימאס ויצוה באמירתו מצד הלשון שנעשה, אבל
מצד ענינו שאם יהיה הענין ההוא מעלה יתחייב
לאמרו באיזה לשון שיהיה ואם תהיה כונת השיר והוא
פזיתות באיזה לשון שיהיה אמר לאמרו (הרמב"ם ז"ל
בשיחשו למסכת אבות).

כמופת היה לי הרב רמ"ם ז"ל, וספריו ודבריו היו
לי לעינים. אותו ראיתי בדורותיו. גבר תמים דעים,
ונאמן בכל בתי הנפש. חכמה חדשה כי תצא מאתו,
כל קוראיה לא יכירוה, כי פלעֶתָה תורתו, ותקנֶשׁ בה
לעיניהם. יותר שהיה הרמ"ם חכם, עוד למד דעת,
את עניי עמו, וידבר עמם ככתבם וכלשונם. כי העתיק
להם את משלי שלמה, לשפת לועז, אשר ידברו בה,
איש אל רעהו, וגם שפה בלולה זאת, היתה לשפה
ברורה בפיהו. באשורו תאחז רגלי, ומי ישים נפשי
אשם? כמוהו אבחר לשון ערנמים, ומי זה יכלימני.

דברי תבונה

געלט איז אלע מאל גיווען אואף, און היינטיגע
 צייטן נאך מער. שלמה המלך ע"ה האט
 גיזאגט (הכסף יענה את הכל) געלט פאר ענטפערט אלס דינג.
 דיא גמרא זאגט (כסף מטהר מחזירים), דורך געלט, ווערט
 אממור אויף אמינוחס. דאריבער, איז דער יצה"ר פון געלט
 וייער שטארק. אפילו גאנץ קלוגע, גאנץ פרושע מענטשן,
 אז עס קומט צום גראשין, קענען זיין גיט ביין שטיין,
 מען זוכט זיך אהיידער, און אז מיוזכט גיפנט מען. מען
 מאכט ביין זיך רעכט דיא גרעסטע עולה. און ווער
 שמועסט יענעם מקבץ פרנסה זיין, ריידן שלעכץ אויף
 יענעם סחורה, אפ ריידן יענעם סוחרים, און נאך
 אועלכע זאכן, און אויף אלץ איין איין תירוץ, וואש זאל
 מען טאן, פרנסה איז ליב, מען דארף ספרנס זיין ווייב
 און קינדער. ליבער פריינד. איך גלויב דיר, עס איז
 אלס אמת. פרנסה איז מאקע ליב, ווייב און קינדער
 בעטן מאקי וואש מען דארף, און מען מוז זיין געבין.
 נאר מען דארף גיט פאר געסין, אז דעם אנדערין איז אויך
 פרנסה ליב, דער אנדערער האט אויך ווייב און קינדער,

אונ דארף זיין מפרנס זיין. ווייל פרנסה איז זייער ליב
 אונ זייער, דעריבער איז דאס פארבונדן מיט זייער פיל
 עבירות. אין זיכע פרוכטין, פאר פירן זיך גיבער ווערן.
 קורץ דער פון, דער יצהד פון געלט, איז זיין אייגענער.
 אשטייגענער, מען דארף האבן גרויס כח, אים צו
 ברעכן. דאש רוב מענטשן, זיינען נישט קיין גנבים,
 נישט קיין בייטל שניידער, נאר דעם טעם פון גנבה, ווייס
 כמעט אימליכער. מען זוכט זיך פארדינסט, דורך דעם
 אנדערנס שאדן. איבער אייגענעם קליינעם ריז, איז
 מען מפקיר יענעם גרויסן הויז. דעריבער מוז מען, זייער
 אונ זייער, אויף זיך אכטונג געבן, אין געלט זאכן.
 מוזינער שאלות מאכן זיך איר, אין אימליכער
 אידישער שטאט, וועגן פשר אונ טרייף, מען פרעגט
 אויף אבלי, אויף אנקעכטס, אויף זיין אשה. אויף
 אנראשין אבער, טרעפט זייער זעלטן, אדער אפשר נאר
 נישט, איינער זאל קומען פרעגן ביין רב, ביין מרא
 דאתרא, אט דעם גראשין וואש איך האב, צו איז ער
 אפשרער. דער גראשין איז דער פראבירשטיין, זאגט
 דיא גמרא. ביא אים, קען מען דעם מענטשין דר קענען:
 קנאה איז זייער אשלעכטע מדה. זיא שאט זיך, זיא
 שאט דעם אנדערין, זיא שאט דער תורה, זיא
 שאט דער חכמה. דער בעל מקרא איז שטענדיג נישט

צופר־דין, שְׁטַענְדִּיג אֵין כּעַס און בּרוּזוּ . אַלע מוסר ספּרִים,
האַבִּין גיוּבֶט מִטָּלן , וויא מְבַטֵּל זיין , דיא מְדָה רָעָה פון
האַרְצִין . אַלע האַבִּין גִּיעֶבֶין צו פאַר שְׁמִיין וויא קנָאָה
איז אַגְרוּסע עֲבִירָה . וויא זיא קען אָפּט צו פִּירִין דעם
מַעֲנִטִּין צום גִּיעֶסְטִין אומגִּלִּיק . דער־פֶּער איז גִּיעֶסְט
וועגן איר אַפִּיסיל מאַרְיָה זיין און באַטראַכטִין זיא
פון אַלע זייטן :

אַלס וואס אַמַעֲנִטִש דאַרף און מוז האַבִּין , האט ער ,
דאס רוב , אַלע מַעֲנִטִּין האַבִּין צווייא אויגן ,
צווייא אויערִין , צווייא הענט , צווייא פִּיס . אַלע האַבִּין
פֶּרִישֶׁע לופֶט , אַלע האַבִּין ריינעס וואסער . דאש רוב
האַבִּין אַלע ווייב און קינדער, פֶּרִינד און בעקאנטע . אַלע
האַבִּין בְּרוּיט און וואַלץ , גיט מייַער . אימליכער מַעֲנִטִש ,
האט די זון ביי טאג, און פייער בייא נאכט, אויף לייכטִין .
אימליכער מַעֲנִטִש האט אַקאַפּ צו פאַרשְׁמִיין , און אַהאַרץ
אויף צו פִּילין , און נאך מוויזנט אַזעלכע וויכטיגע זאַכן ,
פון וועלכע דער מַעֲנִטִש , האט הנָאָה און גַּת . אַזעלכע
זאַכן און פֶּערגִיגִיגִים , וועלכע מען קען זייא גיט שאַצִין
מיט געלט , און מען וואלט זייא גיט גיבִיטִין אויף
אַנאַנצֶע מלוכה . לאז מען געבין אמוסער , פאר איר
איינציגע קינד , דאס גאַנצע ענגילשע קעניגרייך , וועט
זיא אויש לאַבִּין דער פון . לאז מען געבין אַמַעֲנִטִשען ,

ראש־שילדס פערמענען פאר ווינע צווייא אויגן, וועט ער
 געוויס ענטפערן, בעסער ווין אַזע הענדיגער בעל הבית ,
 איידער אפלינדער גביר. און דיא דאזיגע אלע טייערע און
 וויכטיגע זאכן, מאכט דער מענטש אנועק הינטער דער
 האנט, און זארגט, און קלערט, מיט הארץ ווייטיג, מיט
 גרויס פערדרוס, וועגן עפעס אקליינקייט, וואס אים פעלט,
 אנטקעגן דעם אנדערן, יענעם ביסל רייכקייט, יענעם
 ביסעל שיינהייט, יענעם ביסל כבוד, פרפרענט ווין גאנץ
 הארץ. ברענט, און ווערט ניט פאר לאשין. וויא ניט
 קיין גאר, נארישער בעל מקנא. דארפסט ווישין, אז
 פמעט אימליכער אויף דער וועלט, האט ווינע מכות,
 ווינע וואונדן, ווינע צרות, און ווינע יסורים. אויפן
 שטייגער האט זיך דיר גיטראפן, וויא מיר צו זעהען,
 אטערקעשין, אדער אפערזשין אידן מיט אגרויסען
 רויטן שאל, פאר בונדין דעם קאפ, און רעט אים אָתיו
 וויא אָתיו, און אַקמץ וויא אַפתח, און דער ציילט אויף
 לשון קודש, מעשיות, און נייעסין, וואס ווינען ניט
 גישטויגן ניט גיפלויגן. און לסוף, האט מען דער גאנגען,
 אז ער איז גאר ניט פון ארץ ישראל, און ניט פון פֿרס,
 ער איז אַשומער רובישער איד, אשוחט, אַחזן פון אַקליין
 שטעטל. און דיא פאטציילע, מיט דיא הויזן, דער
 תיו, מיט דיא מעשיות, ווינען דורך אַן שטעלן. האפן

דורך דעם, אַנְרעסערע נִדְבָה. דאָש רוב סענטשין, בּפֿרמ
 אין אונזערע צייטן, זיינען אַט אַזעלכע טערקין. זייערע
 דורות זייערע קליידער, זייער סעפיל, איז זייערע רייד,
 איז פאלש גימאכט, אַהוילער און שטעל. אַמט יענער האט
 אַגרויסן מויער, ער איז אַבער פאר זעצט, אַמט יענער
 האט זיך גימאכט אַנייע קלייד, נאר פֿרעג זיך גוט נאך,
 איז ער נאך שולדיג אין קלייט, פֿארין אלטין. יענער האט
 אַפֿרום ווייב, ער ווערט אַבער אויס גירסין פון איר,
 יענער איז זייער רייד, ער האט אַבער אַברוקט פֿעהלער.
 יענער איז זייער גיזונד, קיין קינדער אַבער האלטין זיך
 בייא אים. יענער האט שיינע קינדער, זיין בריינגען אים
 אַבער אויש. דער פֿלל איז, גיט אלץ וואס פֿליסצט איז
 גאלד. גיט אלץ וואש גיפּוצט איז רייד. דער האט
 אַרעמקע קרובים, דער האט פֿלוט שונאים, דער האט און
 איין אומגליק, דער האט אזוי אַשלאַק, פון וועלכין מען
 מוז ליידן. און דאָש רוב צרות, זיינען באַהאלטין און
 פֿערבאַרגין, און פאר גראַבין וואש קיינער ווייס גיט פון
 זיין, נאר דער אליין, ווער עש האט זיין. בישטו איינעם
 סקנא, קען זע אים גוט, פֿרעג זיך גוט נאך, אויף אַלע
 זיינע אומשטענדן, וועסטו זעהען, וויא נאָריש דיין קנאָה
 איז. און אז דוא וועסט זוכה זיין האַבין אין זיך דיא
 סדה, וועט זיא דין אַפֿ האלטין, נאך פון איין עבירה.

דוא וועסט זיך גינזיג אפ היטן, פון צוא באריידן יענעם.
 יענער איז למשל מאקי אגראפער יונג, נאר וואס איז ער
 שולדיג, מען האט אים געבען גילערניגט, יענער קען
 גיט, אונדז ווייס גיט, וויא צו באגיין זיך מיט מענטשן,
 אויף דער גייער מאדע, ווייל ער איז פון דער אלטער
 וועלט. יענער האט אין גישעפט איין קרומע קאפ, ווייל
 דאס גליק שפילט אים גיט, יענער גיט ווייניג צדקה,
 אפשייד דארף ער געבען אליין געמען צדקה. יענער איז
 שטארק גיט פרום. ווייל ער האט בייא זיין פאטער אזוי
 גיזעהן, יענער איז אגרויסער נאר, ווייל ער איז גיט קלוג,
 יענער איז גיט ערליך, נאר ערליכער פון דיר. יענער איז
 אליגנער, נאר גיט וויא דוא. יענער איז אונגערעכט
 אנטקעגן יענעם ווייל דוא ביזט יענעם אנומער פריינד,
 אדער דעם אשונא. פערקלענער גיט וואס דוא האסט,
 פארגרעסער גיט, וואס דער אנדערער האט, דייע
 הקרנות גיט פאר געס, וועסטו דעם אנדערניגס גיט
 גידינקען, שאץ וויא מען דארף, וואס בייא דיר איז.
 וויא צו פרידן מיט דייעס, וועסטו יענעם גיט מקנא זיין:
 בעס אין אמענטשניגס הארץ, איז וויא אפייער אין טרוקנע
 שטרווא. דער בעסן, לעבט גיט אליין, אונדז לאזט
 אנדערע אויף גיט לעבן. דער בעסן איז גרייט חרב צוא
 מאכן פשוט דיא גאנצע וועלט, פאר דער מינדסטער

קליינקייט , וואש מאכט זיך גיט וויא ער וויל . אים קען
 קיינער גיט ליידן , אפילו זיינע אייגענע הויז לייט , מען
 האלט אים פאר אמשונגענעם . קיינער קען זיינע שגעונות
 גיט איינער טראגן . אויף זיין אייגען ווייב איז קיינער ,
 און קיינער איז גיט שולדיג , נאר ער אליין . פשעת פֿעס ,
 טוט זיך פון אים אפ מורא פאר גאט , און בושא פאר
 לייטן . דאש רוב , איז פֿעס פאר בונדן מיט גאווה אין
 איינעם . אז דער מענטש וואלט פאר שטיין , וויא דיא
 גאנצע וועלט באטרעפט אנאר גישט , און וויא פיל ער
 פֿעטרעפט אין דער וועלט , וואלט ער פון זיך גיוויס גיט
 גיהאלטן . איז אים וואלטן גיט רירן , דיא אלע קליינע
 פאר דראסן , וואש מאכט זיך אין לעבן . דער צוא איז
 אמיטיל , דער מענטש זאל שטענדיג גידינקען , זיין יחוס
 בריו . דורך וואש ער איז הערויס גיקומען אויף דער
 וועלט , און וואש פון אים וועט ווערן אין אקליינע צייט
 ארום , און וואס פאר אפנים ער וועט האבן , אז ער וועט
 קומען אהין , וואו עס איז אלס הייליג און ריין , פערפלעקט
 אין עבירות , פערשמוצט אין חטאים . איז וועט מוזן
 גיט וויליגדיג רעכענענא געבן אויף אלע זיינע מעשים .
 טאמער וועט דער יצר הרע דין איין שמועסן , אז נאכט
 מוים איז שוין גאר גישט , עס איז גישטא פאר וואס מורא
 צו האבן . זאלסטו אים ענטפֿרין , וויא אונזערע חכמי

המִשְׁנָה האֲבִין גִּיעֲנִמְפֶּעֶרֶט . אַזוי וויא מֶען האט זיך בִּיא
 מִיר נִיט אָן גִּיפֶרענְט פֿרִיעֶר , אַז מֶען האט מִיך אַרױט
 גִירופֿין גִיין לֶעבֿין אויף דער װעלט , אויב אִיך װיל אָדער
 נִיט , אונ אַזוי וויא דער מוֹיט , װעט מִיך צו האפֿין , אָן
 מִיין יִדְעָה , אונ אָן מִיין הֶסְכָּמָה . אַזוי װעט מֶען מִיך
 בִּרִינגען צום דִין , אויף נִיט גִיפֶרענְטער הִיט , צוא גלױב
 אִיך דערין אָדער נִיט . װען גאָה , אָדער פֿעס , שפּאַרט
 אָן . זאל מֶען האבֿין אַזוי אַרעכֶענֶנג , װעט דאָס זיך
 העלפֿן . איבער הויפֿט , דארף מֶען זיין שטאַרק גִיהִיט ,
 פֿון צו הערין פּאַלשע תּניפּוֹת , פֿון אייגִנע מענְטשִין , פֿון
 פֿריינד , פֿון מִשְׁתֵּרִים , װעלכע האבֿין ליב צוא לויבֿין ,
 אונ אונטער שמיזלען זיך , מיט ליגִין , מיט גארִישקייט .
 דיא בִייד , פֿירן איבער דעם מענְטשִין . װארום תּניפּה
 איז זיס , ער לאָזט זיך איין שמועסֿין , אַז גלױבט זייא .
 גיין גיין ברוֹדער , װער קען דִיך מער קענען וויא דוא
 אליין ? הער נִיט פֿרעמדע , הער זיך . װען ריכטיג איפֿר ,
 דיינע מעלות אונ הֶסְרֹנוֹת , אונ האב אִין זין שטענדיג ,
 אַז עס איז דא איין אויג װאס קוקט אויף דיר , איין אויער
 װאש הערט אלץ , אונ אלע דיינע בִייד , אונ דיינע מעשִים ,
 גידייגקט מֶען , אונ מֶען פֿאַר געסט נִיט . דער װאס יאָגט
 זיך נאָך , נאָך פֿבוד , פֿאַר יאָגט דער פֿבוד אִים פֿון דער
 װעלט . איבער פּאַלשִין פֿבוד , ערנידעריגט זיך אָפֿט

אָמַעַנְטִישׁ , אַזױ טױף , אַז ער פֿאַר געכט נאַר אויב ער איז
אָמַעַנְטִישׁ . וויא פֿיל ווײַנען דאָ מענטישן , וועלכע גייען אין
דיא היינער , שטייען אין דיא טירין אונט בעמלען , אונט
שעמען זיך מיט אַמלאַכא . אַט , וויא ווייט פֿבֿוד קען
פֿאַרבלענדן אָמַעַנְטִישן . גיט אַזױ לערנען אונט אונזערע
הכמים , וויא זאגן , בעסער צו זיין אַשינדער אין מיטן
גאס , איידער אָן קומען צוא צדקה געמען חלילה . טיא
וועלכע מלאכה עס איז , אונט זאג גיט , פֿאַר אַזױ אַלמֶדן ,
פֿאַר אַזױ אַמיוחם וויא איך בין , פֿאסט דאש גיט :

דרייאַ מאל אין טאג , בעטן מיר השׁיׁת ער זאל אָפֿ
היטן אונזער צונג פֿון שלעכטש . דיא גמרא
זאגט , אַשלעכט ווארט פֿון רבילות פֿון לשון הרע , איז
וויא אַפּייל . מען זאגט עס דא , אונט עס שיקט דארטן .
וויא פֿיל מאל שיקט מיר מענטישן אומזיסט , מענטישן
וואס האבן אונט קיין מאל קיין רעה גיט גיטאן . מיט
אליצנות , מיט אונערטיל , באגראבן מיר אָפֿט : איינעם
פֿון אונזערע פֿריינד , טיף אין דער ערד . דורך אַשטאד
ווערטיל , וואש מיר זאגן אויף דעם אַנדערין , קען יענער
אָן ווערין , זיין פֿבֿוד , זיין קרעדיט , זיין מענשאַפט .
איינער זאגט , דער אַנדערער זאגט גאד , דער דריטער
דער ציילט ווייטער , ביז עשׂ הויבט אָן אַרום גיין וויא
אמטבע , נאך דעם האט מען אליין תּרמָה , עשׂ איז

אָפּער צו שפּעט . דאָריבער מוז מען זיך היטן אַרויס
 לאַזן אַשְׁלעכט וואָרט וועגן דעם אַנדערן . און פֿריער
 גוט בַּעטראַכטן: וואָס דער פון קען ווערן . דער צונג איז
 ווייך און ער־בֿרעכט ביינער . האט שְׁלמה המֶּלֶךְ ע"ה
 גיזאַנט . לַעבִין זאגט מוֹט , זיינען בייא אים אין דער
 האַנד . דיא גמרא דער ציילט , ר' ינאי פֿלעגט אַרום גיין,
 און אַזויס רופֿן , ווער וויל לַעבִין , ווער וויל לַעבִין , און
 אז אַלע האבן צו אים אַזאג גיטאן, האט ער זיין גיפּינט
 אַתְּהִילִים , און האט גילייענט , ווער עש וויל לַעבִין ,
 און וויל האבן גוטע מעג און יאָרן , זאל היטן זיין צונג
 פון שְׁלעכץ און זיינע ליפּין פון צוא ריידן פֿאַלשקייט .
 ליגנער , זיינען דא פיל ערלייא אויף דער וועלט ,
 אַנאָנדערער איז אַפֿראַסמער ליגנער , עס איז אין אים
 נישטא אַוואַר וואָרט . אַנאָנדערער זאלצט צו דעם אַמת ,
 מיט אַביסל ליגן , בְּדִי עש זאל מער טעם האבן ,
 אַנאָנדערער גיצט דעם ליגן , נאָר בייא אַנויט . נאָר וויא
 דיא מעשה איז , דאש רוב מענטשן זיינען דאָ ליגנער ,
 און דיא גיוואָנהייט איז אזוי שטאַרק , אז עס איז זייער
 שווער , זיך אָפּ צוא גיווינען פון דעם . עס איז מאַקע
 אַגרויסקר קונסט , צו רייניגן רייד פון ליגן . אז פון מויל
 זאל אַרויס דיא זאך , וויא עש איז . נאָר אז דער מענטש
 זאל זיך באַרעכענען . דיא תּרָפָה , און דיא בושָה , וואָס

מען האט אָפֿט דורך אַלגין . אז איינער דער ציילט אין
דיא אױגין אַנדערש , אָדער פֿאַר קערט , וועט ער זיך
היטן , און וועט נישט וועלן צאלן אזוי מיינער , פֿאַר אזוי
אַקליינע הנאה :

אימליכער מענטש , און פֿאַרט אלדן , אַגילער־נער ,
סױ אַרום גיין אַרום זיך היין און שוין , נישט
פֿאַר שמוצט , נישט פֿאַר פֿלעקט . דיא גמראַ זאָגט
אַגילער־נער מענטש , אז ער גייט שטענדיג פֿאַר שמוצט ,
אזוי נישט ווערט וואָס ער לעבט אויף דער וועלט . נאָר צו
פֿיל פּוּצין זיך , אזוי אויף נישט . דאָש בריינגט צו פֿיל
שלעכטע מדות . אונזערע חכמים האָבן גיזאָגט , אז דער
נצח הרע גייט אין גאָס און באַגעגנט איינעם דיא שוין
ניפּוצט , דיא קליידער גיצירט , דיא האָר גיפּרויזרט , זאָגט
דער נצח הרע אָט דאָש מיין איך , דאָס איז פֿון מיינע
לייט , צו פֿיל פּוּצין זיך , בריינגט צו גאָה . און נאָך צו
פֿיל עבירות , און שלעכטע מדות :

דער בעל גאָה , איז שוין אַפּילו אויבין דער מאָנט
גיזוארין , נאָר פֿון דעקט וועגן שאַדעט נישט ,
מען זאל נאָך אַמאָל דער מאָנען . וואָרום גאָה , איז
אמוטער פֿון פֿיל שלעכטע , און ביזע מדות . דער
בעל גאָה , האָט זיינע סימנים . זיין גאָנג , איז מריט
בייאַ מריט . זיין קער , איז וויא אַשטיק בלאַיי .

וַיֵּנֶע רִיד , וַיֵּנֶען הָאֱלֹכֶּע וְוַעֲרַטֶער . וַיִּין פִּנִּים , אִיז
 שְׂטַענְדִּיג אָן גִּיבְלֶאזִין . אִיז קִינֶער קֶען אִים נִיט לִיידִן .
 אַלֶּע ווִיטִין דָּאש , פֿון דַּעסֶט וועגִין , וַיֵּנֶען בְּמַעַט אַלֶּע
 מַעֲנִטִּשִׁין , בִּיִּיא זיך שְׂטֹאֲלֵךְ . ווִיל דַּער מַעֲנִטִּשׁ
 פֿאַרְטִיִּיבִין פֿון זיך דִּיא מֶדֶה רָעָה , זֵאל ער נִיט פֿאַר
 גַּעסִין אַז דִּיא גֶאנְצַע וועלט אִיז גֶאָר אַשְׁאֲמִין , אַחֲלוּם .
 אִיז דַּער מַעֲנִטִּשׁ . אִויף דַּער וועלט , אִיז אַגֶאסֶט , וואס
 אִיז גִּיקוּמֶען אַהער אִויף אַוויילֶע . אִיז אַלֶּע מַעֲלוֹת ,
 ווערִין אִין אַקוּדַצַּע צִיט נִישְׁט . שְׂוִינֶע ווערִין מָאוּם ,
 רִיבֶע אַרום , גִּיווֹנְטֶע קֶראַנק . גֶאָר חֲכָמָה , אִיז
 פֿרוּמְקִיט , בִּאֲלִיטִין דַּעם מַעֲנִטִּשִׁין בִּיזִין קֶבֶר . אִיז
 הִיטִין אִים דֶאָרְטִין אִויף :

דברי דרך ארץ

אונזער הייליגֶע תּוֹרָה שְׂרִיבֶט , אַז הַשֵּׁם יתְבָרַךְ אַלִּין
 הָאֵט גִּיוֹאָגֶט , עִם אִיז נִיט גוט דַּער מַעֲנִטִּשׁ זֵאל
 וַיִּין אַלִּין , אָן אַווייב . אונזערֶע חֲכָמִים זֵאגִין , אַמַּעֲנִטִּשׁ
 אָן אַווייב אִיז אַהֲאֱלֹכֶּער מַעֲנִטִּשׁ . גֶאָד זֵאגִין אונזערֶע
 חֲכָמִים . דַּער מַעֲנִטִּשׁ וואש לַעֲבֹט אָפּ וַיֵּנֶע זֶאָרִין , אָן
 אַווייב , לַעֲבֹט אָן פֿרִידִין , אָן גִּלִּיק, אָן גִּיווֹנְט , אָן לִיב
 אִיז לַעֲבִין . דַּעריבֶּער הִיטִין זִיִּיא , דַּער מַעֲנִטִּשׁ זֵאל לִיב

האבין זיין ווייב , וויא זיך אליין . פֿבור געבין איר ,
 מער וויא זיך , אונ היטן זיך , פון צו פאליידיגן זיא מיט
 אנווארט . ווארום ווייפער זיינען גרינג אויף מרערין , אונ
 מרערין ווערין גיט פאר פאלין . מען מוז איר אפֿט קליינע
 פֿעהלערן מוחל זיין . זיא בעשעפטיגט זיך מיט ווירטשאפט ,
 זיא היט אפֿ דעם מאן פון עברות , זיא האט צער גידול
 בנים , מער וויא דיא מענער . זיא מוז מראגין , האבין ,
 זייגן , אונ זארגן פאר קינדער , מיט אלע כוחות , דער
 מאן איז מחויב , צו לייגן זיינע אויערין , אונ צו הערן ,
 דאש ווייבס ווערטער , וועגן שטוב וואכן . בייא
 אפרויענצימער , איז בעסער אשיינע קלייד , אונ איין
 שיינע דירה , איידער דיא בעסטע מאבלים , דעריבער
 מוז מען איר דעריין נאך געבין וויא פיל מען קען . אזוי
 לעריגט דיא גמרא דעם מאן וואס ער דארף טאן פון
 זיין ווייבס וועגן :

דער שבת סוֹסר , אונ נאך אנדערע לערנען , וואש
 דאש ווייב איז מחויב צו טאן , פון מאנס וועגן :
 אפרויענצימער , וואס וויל זיין גיטרייא דעם מאן , אונ וויל
 פאר דינען דעם נאמען , אשה צנועה ובשרה . מוז זיא
 געמען אויף זיך צוואנגציג זאבין :

(א) זיא זאל ארום גיין ביין , גיט פארשמיסט , עש מעגן
 זיין ארעמע , אלטע , גימינע קליידער , נאר ביין ,

דברי דרך ארץ

- גיט פארו פלעקט , אונג גאנץ , אומקעטום פאר גייט :
 (ב) אין שטוב בייא איר , דארף זיין אויס גינקערט , אויף
 גיראקט , דיא פלים צו ששעלט אויף וייערע ערטער :
 (ג) פויליהייט אין אהויו , איז אונגליק אין אהויו . דאש
 ווערט צו שטאכין , דאש צו בראכין , דאש צו בייסין ,
 דאס צו רייסין . דעריבער מוז זיא אכטונג געבין , עס
 זאל דיא ווירטשאפט זיין אין איין ארדענונג :
 (ד) זיא זאל זיך היטין , פון איבריגע רייד פון פלוידערין ,
 ווארום גארשע רייד , גיבין גיט צו קיין חן :
 (ה) בייא אנויט , אז דעם מאן איז איינג , זאל זיא אים צו
 פיל גיט דער מאנען , וועגין וואס עס פעלט .
 (ו) אז איר פעלט עפעס אין גיוונט , זאל זיא עס גיט
 פערגרעסערין . אונג גיט האפין זיך , אן הויבין מיט
 דאקטוירים , אדער וויא היינט איז גיווארין אמאדע ,
 גאר עפעס פארין אין אויס לאנד קורירין זיך :
 (ז) ווארום , חוץ וואס מען בריינגט אויס געלט אום זיסט ,
 מאכט מען זיך אן מאקי קראנקהייטן אמתע , אויב
 דער מאן איז עפעס אונגירעכט , מיט אנווארט , זאל זיא
 עס פאר בייא לאזין , אמאנס פעס , דויערט
 אקליינע וויילע . ער וועט באלד אליין פאר שטיין ,
 זיין אונרעכט , אונג וועט זיא איבער בעטין :
 (ח) זיא זאל פאר אים אין דיא אויגין , גיט לויבין קיין אנדער

דברי דרך ארץ

מאנסבילד, דער איז ווייזער קלוג, יענער איז גאנץ שיין:
(ט) אז ער איז אין איין אונגליק חלילה. זאל זיך אים נישט
בעשולדיגן, אונג נישט ארויף ווארפן אויף אים
אומזיסטע חטאים:

(י) נישט ארום לויפן, אין פערעמדע הייזער אונג בריינגען
איהיים, גייע ידיעות, פון קליידער, פון מעביל, פון
פירונג:

(יא) בעסער ראבנען אין דער היים אליין פאר גאט,
איידער גיין אין שול בעטראכטן יענעם פעריל,
יענעם צירונג:

(יב) צדקה זאל זיך נישט טיילן, אן דעם מאנס ידיעה. אונג
זאל זיך אויף דיא אָרעמע לייט נישט בייזערן:

(יג) קלייניקייט וואס אין אַשטוב מאכט זיך, זאל זיך דעם
מאן נישט מוידע זיין, עס איז נישט ווערשט, ער
זאל עס וויסן:

(יד) נישט פוצן זיך צוא פיל, בפרט בייא דיא עלטערע
יארן. מרחא קאסט ווייזער פיל דיא פוצערייא, אונג
דיא נוצן איז ווייניג:

(טו) אז דער מאן וויל עפעס נישט אויש זאגן, זאל זיך
אים נישט אריין קריכן אין לעבער אריין, ער זאל איר
דווקא אויש זאגן:

(טז) אז עס קומט איינער פון וויינע פריינד, אָדער
קרובים

דברי דרך ארץ

קרוֹבִים , זאל זיא אויף געסען אים , מיט פֿבור מיט
אפֿריינדליכע מינע :

(יז) זיא זאל זיך ניט וועלן פֿירן , העכער איידער זייער
פֿערמעגן איז , בפֿרט היינטיגע צייטן , אז דער
לוקסוס האט זיך אויש גיפֿרייטעט , דר פֿירונג איז אן
אחשפֿון . קען מען חלילה אריין , אין אגרויסן אויגליק :
(יח) קינדער זאל זיא ערציהען אין פֿרומקייט . פֿרומקייט פֿון
קינדער , ווענט זיך נאר אן אמוסער :

(יט) אירע חיד , זאלן זיין שטיל , רואיג , אן בעס , אן
רוז , אן קולות . בפֿרט מיט דינסטן שרייען , פאסט
געוויס ניט :

(כ) דאכט זיך אקלייניקייט אונז אנארישקייט , פֿון דעסט
וועגן דארף מען אויף דעם אויך צו זאגן . ניט גנבן
יארן בייא זיך , דעם מאן טוט זיא דער מיט קיין מוזע
ניט . אונז זיך פֿגראבט זיא דער מיט אנאנדערש מאל .
אינע האט אמאל בייא זיך צו גינעמען שטילער הייט
צעהען יאר , אונז האט זייא אן גיהאנגען אן אנאנדערער ,
אונז יענע האט דאש דער הערט , אונז האט איר אפֿ
גישקט דעם צעהענדליג יארין , מיט פֿוזי פֿיוונות .

פֿישעת גאט ב"ה האט פֿשאפֿן דיא אשה , האט ער צו
איר גיזאגט , נעה זאלשט זיין אשטילע , אצנועה ,

בִּשְׁעַת עַר הָאֵם בְּאַשְׁאֲפִין אִיר קָאפּ , הָאֵם עַר גִּיזְאָנְט ,
 גִּיט טָרָאג זִיד הוּיֶד . בִּשְׁעַת דִּיא אױגִין , זַעֵט קױקֵט גִּיט
 וואוּ הִין סָען בְּדֶאָרְף גִּיט . בִּשְׁעַת דִּיא אױעֶרֶין , אִיר זְאָלֵט
 גִּיט וועלִין אױגֵטער העֶרֶין אַלֵם . דַּעֵם מױל , זְאָלֵסֵט גִּיט
 פֿלױדֶערֶין . בִּשְׁעַת דִּיא פִּיס , אִיר זְאָלֵט גִּיט אַרום לױפֶן .
 בִּשְׁעַת דִּיאס הָאָרֶץ , זְאָלֵסֵט גִּיט זִידִין . אױגֶדֶאשׁ אַלֵם ,
 הָאֵם ווײַניג גִּיהֶאָלֶפֿין , וואַרום בִּיא דִּיא בַּעֲסָטע ווײַבֶּער
 גִּיפִינֵט סָען אױף צו בִּיסְלִיך פֿון דִּיא חֶסְרוֹנוֹת , אָדער אין
 מױל , אָדער אין דִּיא אױגִין , דֶּאשׁ רױב אין הָאָרֶץ ,
 אַז אַמאַן נַעֲמֵט אַווייב , נָאר פֿון גַּעֲלֵט וועגִין אָדער פֿון
 שײַנהייט וועגִין , זְאָנֵט דִּיא גִּמְרָא אִיו עַר ווערֵט גֶאֵט ב"ה
 זְאָל אִים בִּינְדִין , אױג אַלְהִיו הַנִּבְיָא זְאָל אִים שְׁמִיטִין ,
 וואַרום גַּעֲלֵט ווערֵט סָען אָן , שײַנהייט פֿאַר גִּיט , אױג
 דִּיא צָרָה בִּלְיִבֵט אױף אַיִבִּיג , אַצְרָה , בִּיטֶער אַיִדֶער
 דַּער מױט . אַז אַמאַן הָאֵם אַשְׁלַעֲכָטע ווײַב , אִיו עַר
 שְׁטַענְדִּיג אַיִנְרוֹאִיג אַפִּילוּ אַז עַר אִיו אין אַווייטִין וועג ,
 קֶלֶאָפֵט אִים אױף דֶּאשׁ הָאָרֶץ , וואַשׁ מױט זִיד בִּיא מִיר
 אין דַּער הַיִּים , צו אִיו דֶּאָרְטִין שְׁלוֹם , אִיו אָפֵט דֶּאָרְטִין
 גִּיט קְרִיג אָדער גִּישְׁלַעג, דַּעֲרִיבֶער מִזוּ סָען גִּיט בְּאַמְרָאכְטֵן
 אױג גַּאָד פֿרַעגִין , בִּשְׁעַת סָען דֶּאָרְף נַעֲמֵען אַווייב , אױף
 אִירַע מַעֲשִׂים , אױף אִירַע הַנְּהֻגוֹת . אױג סָען זְאָל אִיר
 אִיבֶער לִיעֲנֵען דַּעֵם גֶאֶנְצִין שְׁטִיט אָפֶשֶׁר וועט דֶּאשׁ
 העלפֶען

העלפין אביסיל אַזעלכע הייליגע ווערטער , פון אַזעלכע
גרויסע צדיקים , דארף מען דאכט זיך פאלגן :

דברי חכמה

דער מענטש דארף זיין גוט , און קלוג , און פרום .
גוט אליין , קען אשארלאטאן אויף זיין . קלוג אליין , קען
אנפיקורס אויף זיין . און פרום אליין , קען אנאר אויף זיין :

דיא גרעסטע רייכקייט איז , אז מען איז גיזונט .
דאש גרעסטע פערזענליכן איז , אז מען האט ארויג הארץ ,
דאס גרעסטע גליק איז , אז מען איז פרום , וויא מען
דארף צו זיין .

אגרויסער מענטש , איז וויא אפייער . זיין מיט
אים פון ווייטען , לייכט ער , און ווארעמט . פון גאהענטן
ברענט ער :

דער גאר בייא איין אונגליק , בעשולדיגט דעם
אנדערין . דער פרוסער , בעשולדיגט זיך אליין , דער
קלוגער קיינעם גיט :

פון צו פיל אהבה , קען מען אויף פיל ליידן , וויא
פון צו פיל שנאה , יוסף האט צווייא מאל גיליטן , און
ביידע

ביידע מאל , פון צו פיל אהבה . איין מאל פון פאטערס ,
דאס אנדערע מאל פון פוטיפערס ווייב :

ניט אלע מאל , קען מען גלויבן טרערן , יוספס
ברידער , האבן אויף גינוינט , בשעת זיין האבן
גיבראכט יעקבין דאש פאר בלויטגטע העמדל :

אז איינער וויל באהאלטן פון מענטשן זיין נאמור,
איז ער וויא איין אלטער , וואס פארבט זיין גראהע בארד
אויף שווארץ . וואש העלפט דאס פארב , דיא קנייטשן
זאגן אויש דעם אמת :

אהבס וואש באהאלט זיין חכמה , איג זאגט קיינעם
ניט אויש , איז וויא אפאר גראבענער אוצר , ווער האט
הנאה פון אים :

היט זיך פאר אמינדסטן , זאל דיר ניט זיין קיין
שונא, מיט אקליין בייגדיל קען מען זיך אויך דער ווערן :

אקלוגער אז ער פירט זיך גאריש , איז ער וויא
אפאטרעט , דאכט זיך אלץ אקוראט גאר אן לעבן :

ניט דאש איז אמעלה , וואש דוא לערניגסט ספרים .
אמעלה איז , אז ספרים האבן דיך גילערניגט :

ביסטו גרויס בייא זיך , ביסטו קליין ביין אנדערין .

ביסמו בייא זיך קלוג , ביסמו בייא יענעם נאריש :

האסמו חרטה אויף שלעכטש , ביסמו איין
ערליכער מענטש . אז דוא היסט זיך פון שלעכטש, ביסמו
אקלוגער מענטש :

פאר אועלכן וואש איז צוא גלאט , זאלסטו זיך
היטן, דאש פֿעלכיל פון אשלאנג , איז אויך זייער גלאט :
הערסטו קיינעם נישט , ביסמו אנאר, ווילסטו אנדערע
זאלן דיך הערן , ביזטו אמשיגענער :

האסטו ליב קלערן וועגן אנדערע , וואס זע האסטו
פאראיביל , אז אנדערע קלערן וועגן דיר ?

שטראף יענעם , פֿרי אים צוא בעסערן , נישט
פֿרי צוא ווייזן דיין גאָנה , אז דוא ביסט פֿרייא פון
דעם פֿעהלער :

גאט האט גיגעבן דעם מענטשן , צווייא אויגן
צווייא אויערן , אונ איין מויל . ער זאל ווייניגער ריידן ,
איידער הערן , אונ זעהען :

דיינע קינדערשע יארן , האסטו פאר בראכט מיט
דיין מיטער , אונ מיט דיינע שוועסטער . דיינע עלטערע

יארין , מיט דיין ווייב . היינט וואס זע האסטו פאראיבל ,
אז מען זאגט , דוא האסט אנווייבערשין עקל ?

אפט לויבט איין מענטש דעם אנדערן , אדער צו
באגראבן אדרישין , אדער זיך דער מיט צו לויבן .

דער גרעסטער חכם, באדארף דעם אנדערנס עצה :

פאר גיט מיט צו ווייט , זאלסט מיט דארפן צו פיל
צוריק גיין . קריק מיט צו הויך , וועסטו מיט דארפן פאלן
זייער נידעריג , וויל מיט איבעריגס , וועסטו האבן וואס
דוא דארפסט :

נקמה נעמען פון אשונא , איז מיט בייא דיר אין
האנט . דיין רעה , קען זיך אים אויס לאזן פאר אטובה .
נאר מוחל זיין אים , קענטו אלע מאל :

אפריינד איז וויא רעגין , גייט ער מיט , בעט מען ער
זאל גיין . גייט ער צו פיל , בעט מען ער זאל אויף הערן :

אפאלשער פריינד , איז וויא אגישלייפטער שווערד ,
ער גלאנצט , אונ שטעכט :

דער מענטש , דארף מיט דיינקען , ווויא ער טוט ,
נאר טאן , וויא ער דיינקט , אונ קלערט :

פון עלטער לאך גיט , וועסט אויף אלט ווערן ,
 מען האט ווייניגער יארן , האט מען מער שכל :

אז אקלונער מוז ניצן צווישן גארן , אז אקלארער
 דארף ארום גיין צווישן משוגענע , אז איין איידעלער
 מענטש מוז אן קומען צו אנראבן יונג , אז ארייכער פאלט
 אריין אין אהבה קבצנים , איז אגרויסער רחמנות :

דיא וועלט , איז פאר דעם אונגליקליכען איין
 אסטראג . פאר דעם גליקליכן , אטעאטער . פאר דעם גאר ,
 אבאר . פאר דעם רשע , אטראקטיר . פאר דעם פרוסן ,
 איריד . און פאר דעם קלוגן , אוועלט :

דיא וועלט איז אגרויסער טיש , דאש גליק , איז
 אקליין טיין טישטיכיל אויף איר . אז דאש טישטיכיל גיט
 זיך ארוק צו איינעם אביסיל מער , בלייבט זיא הויל ,
 פאר דעם אנדערין :

דיא וועלט איז זייער אהויכער מויער , גאר אויבן
 וואינט דאס גליק , און דאס אונגליק . צו זיין ארויף צו
 קומען , מוז מען דורך גיין טויזנטער טרעפ . ארויף גייענדיג
 אהין , ווערט דאס רוב דער קאפ אזוי פאר דרייט , און
 פאר שווינדילט , אז מען דער קאנט גיט דיא צווייא לייט .
 מען האפט זיך פאר דעם , און עס איז גאר יענער :

דאש הארץ, און דיא אויגן, זעהען ניט צו נויט,
און גיט צו נאָהענט. דערנאָכער, זעט דער יונגער גיט
דעם טויט פאר זיך, ווייל ער איז צוא נויט. און דער
אָלטער, ווייל ער איז צו נאָהענט:

דער בעסטער מגיד, איז דאש הארץ. דער
בעסטער לעהרער איז דיא צייט. דער בעסטער מוסר
ספר, איז דיא וועלט. דיא גרעסטע חכמה, איז צוקענען
זיך. דער בעסטער פריינד, איז גאט:

אמענטש נאָרף ליב האבן, פריער גאט ב'ה, דער
נאָך זיך אליין, דער נאָך עלטערין און קינדער, דער נאָך
קרובים און פריינד, דער נאָך יעדען מענטשין, נאָך זיין
פערדינסט נאָך:

ערציהען אקינד בארפין עלטערין, לערנען אים
בארפין לעהרער. אקאפ מיט פעהיגקייטין גיט גאטס
נאטור. און פלייס און השק, ווענט זיך נאר אן קינד אליין:

עס איז דא פריינד, פון דער נאטור. וויא עלטערין
מיט קינדער, עס איז דא נאָך פריינד, דורך גלייכע
נאטורין, דורך גלייכע פיהרונג. און פריינד, דורך גלייכע
צרות, און אונגליקין:

ליב דיין פריינד, מיט לייב און לעבן. ליב דיין

באקאנטין מיט אטובה . ליב יעדען מענטש'שין , מיט איין
פריינדליך ווארט , ליב אשונא מיט מחילה :

עס איז גרינגער צו איבער מראגין זיך לערייא , פון
אקלוגין ושוואן, צאיינער תניפות פון אנארישין פריינד :

גליק איז בלינד , און חכמה איז מיט זיבין אויגן .
נוא , קען שוין דאס זיין אגלייכער שידוך ?

פאר וואסו זאלסטו מאכין , דייע הערונות פאר
מעלות , זאג יענעם מעלות , פאר הערונות ?

היט זיך פון אפריינד , ער קען ווערין אשונא ,
ערדיל גיט צו פיל אשונא , לאז אארט אויף שלום :

דיא גרעסטע ליגנער , אויף דער וועלט , זיינען
דרייא . פישוף , חלומות , און האפונג . זייא זאגין צו , און
ווייזן , גילדערנע בערג . און טאן , טען זייא גאר נישט :

איין ארומאן אן חובות , איז אנגיד , איין אלטער
אן ווייטיגין , איז יונג . אהכם אן פרומקייט , איז אנאר :

אויגן , און ליגין , איז ליצנות , זיינען דרייא
שליסלעך , צו אלידלייא עבירות :

אז דיא ביסט דעם אשונא , נוייל ער האט גאר

דיר אליין גיטאן ארעה, פר וואס זע ביסטו יענעם אגוטער
פריינד וואש ער האט גיטאן רעות וויא פיל מענטשין ?

דער מענטש זוכט זיך נייע פריינד , ווייל דיא
אלטע קענען אים שוין צו נומ :

צייט פליהט , וויגערס קלאפן , דיא וועלט רוישט ,
אונ דער מענטש שלאפט :

אגאנצין נאר קען מען נאך איבער טראגן , אבער
ניט אהאלבן נאר :

האבן געלט , איז קיין גרויסע מעלה ניט, נאר ניט
האבן , איז אחרון :

גליק גייט צו גליק , וויא פיל דער רייכער האט ,
לייגט מען אים צו אין דרייען . אגליק צו אונגליק , וויא
פיל ער ווערט אן , זאגט מען אין פינפן :

אלטער וויין , אלטע בוימאיל , אונ אלטע פריינד ,
ווינען בעסער איידער נייע :

איטליכע מינוט איז אקור , אין איר באגראבט
מען דיא מינוט וואש פאר איר , איטליכער טאג , איטליכע
שעה רופט אונז , גיכער גיכער קום מיט אונז :

פֿבור אונ געלט , פֿירן היינט דיא וועלט , איבער
דיא צווייא , איז דאס גאנצע גישרייא :

ווייל בייא אידן איז דא רחמנות , האבן זיך
דריבער פיל צו גיחאפט צו קבצנות :

גיוונטע מענטשן דארפן זיך שעמען , גיט וועלן
ארבייטן , אונ בעסער נדבות געמען :

סען זאל וויסן , וואס , אונ וויא פיל , איטליכן
פעלט , וואלט מען קיינעם גיט מקנא ויין אויף דער וועלט :

סען חאפט הייסע פון אטאפ , ברענט סען זיך אפ ,
פערד וואש יאגן , קענען צו מראגין . דער פון קען סען
ועהען אקוראט , וויא יאגין אונ חאפן שאט :

דער גרעסטער ווייטיג , פון אלע ווייטיגן , אונ
אחוב , אז סען האט גיט צו צאלין . ערגער פון אחוב ,
איז אנאר . ערגער פון אנאר , איז אשלעכטע ווייב :

אחכם אאלטער האט גיזאגט : איך בין מיט מין
ווייב גיוואיגט , וויא דער מילגער מיטן מיל , איך דאנק
גאט פאר איר . זיא האט מיד אויס גילעריגט , איבער
מראגין , אלע זידלערייא , אונ גיט ענטפערן :

לעמית

לעסינג זאגט . אין דער גאנצער וועלט איז מער
גישטא , וויא איין שלעכטע ווייב . נאר אימליכער
מאן זאגט , אז וויינע , איז דאס דיא איינע :

דאש גרינגסטע זאך , איז געבין איין עצה דעם
אנדערין . דאש שווערסטע , זיך געבין א עצה . פאר
אקלוגין מענטשען , איז איין קלוג ווארט , אנאנצער
ספר . און פאר אנאר וויינען טויזנטער ספרים , וויא איין
לייך ווערטיל , דעריבער באגעניגט זיך מיט דיא
גטליכע מאמרים :

דברי מוסר ותוכחה

אסענש פריא פערצט יאר ,
שטארבט נעבד פון דער דער .
דאקטורס זאגן , וויא עס שיינט ,
וועט ער זיך עקזיטירן .
און ער הערט און ער ווילט ,
און ער פילט , וועט ער שיינט .
זענעט זיך מיט אלעם וועט ער שיינט ,
און זאגט דודי , פאר נאם אליין .

צום ווייב

1

נעמענשט מיין ווייב , שפעט זיך לעבן סיד .
וויא גיזנט , פארן הערדיגפאר , וויל איד זאגן דוד .
עס ווילט דא גיזנט אלסעט אן מאנע .
זאגט אן נאם , פאר מיין לעבן ביז דאנע .

2

נעמען אנאנדערן , אויב דא וועט דארפן .
אזעלע ליבע קינדע , זאלסטו גיט פאר ווארען .
עס איז אפשר איבער , דוד עס צו זאגן .

ז דברי מוסר ותוכחה

דער מאַנען שאַדעט נישט , האָסטו זיי גיהאט , גיטראַגין .

3

איך ווילנשט אייך אַמאָל טוב , אַנט לעבין אייך ביידן .
נאר וועגן מיר , זאלט איר נישט ביידן .
מיט דיא קינדער אַמאָל , בייד וועגן שאטן .
נאר בייד קאלט , זיין זאל חלילה נישט שאטן .

4

נארצפֿעסער , בלייב דיא קינדער , אַמאָלער .
אויף מַפֿרגס צו זיין יתומים , איז גאט ב"ה אַמאָלער .
ער וועט אייך נישט לאזן , און קומען צו אַ קיינעם .
און וועט דער לעבן בַּשְׁלָוה , אייערע יארן אין איינעם .

5

וויא ווייט מיגליך איז , מעגסטו מיר גלויבן .
וועל איך פאר אייך , גאט בעטען פון אויבן .
ער זאל אייך צו שיקן , ער זאל אייך געבן .
וואס איר דארפט , אין אייער גאנצן לעבן .

6

מיט אַקבעץ , מיט אויפן , זאלט איר מיר דער מאַנען .
אי מיט אַפֿאר מַרְעֵרין , אויב איר וועט קאנען .

גידיינקט מיין לעבין, מיין גריינק, מיין סיטה, מיין קבורה.
קוקט אקאל אויפן קבר, ווערט גיוואר מיין דירה.

צוא דיא קינדער

7

געוויס איז זייער שלעכט, יתומים צו בלייבן.
אלין, אין דער גרויסער וועלט, ויה הערום צו טרייבן.
נאר אבעסערין פאטער, לאז איך אויף מיין ארט.
אפאטור, וואס לעבט אייביג, אפאטור וואס וואונט דארט.

8

אויב פאלשע האפענונג, קען אפגענטשין גארן.
איך האב גיהאפט, אייערע תפלות דער הארין.
שטארק, שטארק גיהאפט, דיא גאנצע צייט צוריק,
נאר עס איז אומזיכט, גיט בעשערט דאס גליק:

9

גישטאקין זכות, גיט ווערט בין איך בייא גאט.
דער הארין אקינדס שטח, וויא דער אנדערער האט
דעריבער, גאט איך, אייער חופה ברכה אנוועק.
אויב עס איז דערין, עטוואס אמבליט אצוועק.

וויט

10

זייט פרום , זייט גלוג , זייט גליקליך , זייט רייך .
וואש אַמענטש דארף , זאל זיין בייא אייך .
בייא גאט , בייא לייט , זאלט איר חן גיפניען
גוט אומזיסט , נאר מיט מעשים טובים פערדינען .

11

השית זאל אייך בעפרייען , פון אלערלייא זארגן .
פון גרבות , פון מתנות , פון ליען , פון בארגן .
פון קורצע זארגן , זאל אייך גאט ביה היטין .
לאזין וויא אייער פאטער , זיין וועלט אין מיטין .

12

האגדילט אין דער וועלט , ערליך אונ שיינ .
היט אייער ווארט , אייער יוא , אייער גיין .
מיט אלעמען רעט ווייך , איבער הויפט מיט קבצנים .
גוט איר , אדער גיט , וויזט אפהייליך פנים .

13

רייזט גיט קיינעם , אפילו אפליג אויף דער וואנט .
חלילה אויף צו הויבן , אויף אַמענטשין אהאנט .
אויף זידלעראיי אענטפער , איז נאר אשמיכעל .
קענען גוט שנוייגן , איז דער גרעסטער שכל .
לעבם

14

לעבט גוט צווישן זיך , נאר שלזה , נאר שלום .
 עס איז נישטא פאר וואס צו קריגן , עס איז דורך אהלום .
 דער היינט איז גיט אינגערע , ווער שטעסט דער מארגן .
 פאר פרעמדס , וואס נוצט , קלאגן און זארגן .

15

בשעת איר דאווינת , לייגט אייער פונגה אריין .
 גיט מויטע ווערמער , זאל אייער תהלים זיין .
 טוט איר אמצוה , איז דער עיקר דאש הארץ .
 אן דער ווייטער נסיעה , איז דאס נאר דער הארץ .

16

פון קדיש זאגן , פון אל מלא רחמים מאבן .
 זאלט איר תלילה , גיט שפעטין , גיט לאבן .
 בפרט , אפאמער וואס שטארבט אין יונגע יארן ,
 וויל גענוים , זאל בלייבן פון אים , אשטיקיל זכרון .

17

איר זייט שלאפע קינדער דע יבד וויל איה גיט ,
 איר זאלט יארצייט פאסטין , בעסער מיין צואה היט ,
 און יענעם טאג , אויף פרוקקייט לייגט אפ ,

און לייגענט מיינע פֿתָּבִים , מיט אַזין , מיט אַקאַפּ .

18

אַפֿער נאָר יענע פֿתָּבִים , וועלכע שמועסן פון טונגענד .
וויא גיך קומט דיא עלטער . וויא גיטווינד פֿליט די יונגענד .
וויא גאט ב'ה איו גוט , וויא דיא וועלט איו נישט .
וויא דאס גרעסטע גליק , איו מיט אונגליק פֿערמישט .

19

שאצט הייליג , שאצט מיינער . מיינע איצמיגע רייד .
מאכט זייא אין הארץ אשיינע אריינע שייד .
שליקט זייא דארטין איין , האלט זייא פֿער ווארט .
ביז מען וועט זייא דארפֿין , זאלין זייא ליגן פארשפארט .

20

איך וואלט מיט אייך , גאך פיל גירעט .
נאר נישטא קיין פֿח , קינדערלעך איר נעם .
לאמיר זיך צו קושין , דאש לעצטע מאל .
און בלייבט גיזונד , אדע . לעבט וואדל .

צוא גוטע פריינד

21

אין אנאנדער דירה , גיט איה אריבער פרידער .
 פון דארט , גאט ווייס , ווען צו זעהען זיך ווידער .
 זייער אנגימינע דירה , אשלאעכטע אין אלע פאכן .
 נאר מען הייסט שוין , אריבער פירן דיא זאכן .

22

אפינקסטערע , אקאלטע , דער צוא זייער אייג .
 אקורצע , אשקאלע , דלת אמות דיא לייג .
 נאר אשטארקע , אאייביגע , דויערט זייער פיל ,
 דער צו איז ויא זייער רואיג , אונ שטיל .

23

גוטש , מיט שלעכץ , לאז איה אייך פאר בונדן .
 אהבה מיט שמערצין , פריינדשאפט מיט וואונדן .
 גיט וואס בלייב איה , ביין טויט ביין קבר .
 נעם , ויא עס ציטערט , יעדעס גליד יעדער אבר .

24

וועט זיך מאכן אפערזאמלונג , דער מאנט זיך ווער פעלט ,
 ווער סך אייער תקרה , גייט אפ אין דער וועלט .
 לאזט

דברי מוסר ורתוכזה ב

לאַזט סיר צווישן אייך , אַשטויקיל ליידניגן אַרם .
רעט , איך זאל הערן , וועגן סיר אַגוט וואַרט .

25

א ! וואַסערע פייער ווערק , האפּונג , קען בליצן .
אז איך וועל מיט אייך , אין איינעם גאנץ זיצן .
איך האב פיל גיזעהען , מענטשן גאנץ קלוגע .
וואס פארן מויל זיינען זייא גיווארן , אביסיל קשווע .

26

נעמט אונטער אייער שאטין , מינע ליבע קינדער .
וועט סיר דארט , רואיגער זיין אונ לינדער .
איך האב זיך ווייטער אויס גירעט אנאריש ווארט , מינע .
גאבן מענטשן'ס מויל , איז גאר גישט מיט זיינע .

27

מיט וויינט ליבע פריינד , איין עברה אומזיסטע מרערן .
אמת , איך צו אייך , וועל זיך שאין גיט אומקערן .
וועל מיט קוסען צוריק , גיוואר ווערן מיין נעסט .
איר אָבער , בייא סיר , וועט אלע זיין צו נעסט .

28

אָם האט איר אפּאפּיריל , אאויפּשריפט אויף זיין סצעה .
לייגט

לִינָם אֵינְעֶרס גִּיט צוא , מוט מיר דיא מוֹבָה .
ווייל זיא איז פֿערמַעקט , וועל איך איבֿרליינענען אייך .
נועט זיא אייך גיפֿעלין , לאַזט זיא קריצין גלייך .

29

דא ליגט אַמיטעלער מענטש , אין שכל אין יארין .
וואס איז אויף האפֿענונג , וועלטין ארום גיפֿארין .
לסוף , אז ער האט דעם אַמֶת דער קענט .
איז ער צוריק גיקומען , ומיט ליידִיגע הענט .

30

דא ליגט אַנומיט ווינשער , פֿריינד אונ שונאים .
גלייך גיווען צו אלעמען , מיט אַפֿרייליך פֿנים .
נאר , לייגין פֿעהלער אויף איין שאל , גומש אַנטקעגן .
וואלטין מעלות אונ חסרונות , גלייך פֿערנוועגן .

31

ער האט זיך אַציט , אויפֿין מוֹיט גיגרייט .
האט זיך גילערניט שטארבין , לעבעדיגער הייט .
ליגינדיג אין בעט , איז ער אין קבר גילעגן .
שטיינדיג , גייענדיג , האט ער דעם מוֹיט גיטראפֿן אַנטקעגן .

32

נאר , מליאנען וויא ער , ויינען שוין גישטארבין .

נאך אים אָפּשר קער , וועלן גיין צו דעם קרבן .
 נישט וואונדערט זיך ברידער , אזוי גייט דיא וועלט .
 דעם סוף , האט מען פון אינא פארשטעלט .

33

אז אַקטנד ווערט גיבארין , וואסערע וויינען ער וויינט .
 דער בויך איז נאר אַוועלט , אַט וואש ער מיינט .
 אנדריסין מען זאל הייסן , אין מיטערס בויך קריכן .
 וואלט מען אים גיוויס , צו אַשונגענעם גיגליכן .

34

איצט טרערט מיין אויג , עס גיסט עס פליסט .
 וויא לאזט מען אזוי אַוועלט , אַט וואס פאר דריסט .
 אן קומענדיג אהין בשלום , יענעם לעבן בענייען .
 וועט מען אויפן שטייגער , אויף דער וועלט שפיייען .

35

זייט גיוונט , איז נאך אַמאל , איז נאך אַדרייטין .
 עס איז סיר אַטירקא צו ריידן , שטעלן זיך דיא בליטט .
 וידוי נאך נישט גיזאנט , איז באלד איז דער טויט .
 הלנאי , זאלן סיר זיך זעהען , בעלקא דקשום .

צוא דער וועלט

36

זיין פֿריש , זיין גיזונד , זיינער וועלט פֿילד .
 זיין פֿריש גיזונד , געפֿילד און געווילד .
 געריקט האַרצליך פֿון מיר , אייער רעגין דעם רייכן .
 אלע קוואַלין אלע ברונעמס , אלע שפּיגלדיגע מייכן .

37

זיין גיזונד , און פֿריש , היסיל קרייז אין גאנצן .
 גירים האַרצליך , דינע שטערין , וועלכע אין דיר טאנצן .
 דיין ליבטיגע זון , דיא געטליכע וועלטס מתנה .
 דיין וילדערנע , בלייבלעכע , שטייכלדיגע לבנה .

38

זיין גיזונד , בלאהער וואַלקין , דינע פאמיליע גירים .
 מוי , שנייא , האגיל , דונער, בליץ , און רעגענס פֿלים .
 איר אלע , וואס צום לעבן , זיין גיווען אפֿחה .
 קוקט איצט , בעלייט מיר , בשׂיינט מיין לוויה .

39

זיין גיזונד , בלאַמען , בליהונג, בויסער , און גראזן .
 וועלכע פֿון יוד , טמע כידות לאַזן .

זייט גיוונד פייגעליך, איר זינגער זיינע.
זייט גיוונד איידעלע לופטין, קלארע אונרײנע.

40

זייט גיוונט פייער, גרויסער געמליכער וואונדער.
מיט וועלכין, איך פלעג מיך פארשפארן בעוונדער.
היט אלטע פריינדשאפט, פיל דוא וועסט קענען,
פרייליך צו קאפן, זאלסטו היינט ביא מיר ברענען.

41

זייט גיוונד הייליגע ספרים, אונ מייערע ביכער.
וועלכע פאר ריכטיגע, האב איך גיהאלטן זיכער.
שרייב גיציג, זייט גיוונד, טייערע פערדער אונ מינט.
וועלכע האבן מיר ערליך, מין לעבענס צייט גידינט.

42

זייט גיוונט, אלע פלעצע, מיינע ליבע שפאציר ערטער.
וואו איך פלעג אויסריידן, מיינע פערבארגענע ווערטער.
אונ איר זייט שטענדיג גיווען, מיינע שטילע ערות.
היינט ערלויב איך אייך, אויס זאגן מיינע סודות.

43

ווער עס גיפנט זיך גאר. אין אלע וועלט ברענגן.
גורסט אלעסען פריינדליך, פון מינט וועגן.

זאגט אז איך האב זיין , מיט מ'דערין דער מאגט .
 איך זענע , וואס איך האב זיין , גאר נישט גיקאנט .

44

פערציג קאל האב איך גיזעהען , אי דאס איז אסאך .
 וויא ווינטער , מיט זומער , האבן איבער גיבטיין דיא וואך .
 דער צווישן , אסינס וועסנעס , זייער שיינע קארטינעס .
 זענע צייט , האט זיך , אינעם פונעם , אינעם מינעס .

45

איך מוז זיך זענענען , מיט דיא ליבע פיר צייטן .
 מער וועל איך נישט זעהען , וויא זיין וועלן זיך בייטן .
 וויא דיא נאטור זשעלט , וויא דיא צייט אירט .
 וויא דיא זון באקט, וויא דאס איז פריט .

46

נישט מיר וועט מארגן , דער ליבער טאג באגינען .
 דיא זון , וועט מיך מארגן , אויפן בעטיל , נישט גיפניען .
 מיר וועט מארגן , דיא וועלט , נישט לאבען אנטקעגן .
 דיא גרוב ווערט מארגן , מין גאנץ פערשעגן .

47

באלד ווערט מין טאג שוין , פערציהען אדונקלער נעביל .
 דיא גרוב , ווערט מין שטוב . שטיקער ערד, איר מעביל .

אירע

אירע שפיגלען , דער חשך , דיא פייגעלעך דיא ווערים .
אונ דיא גוטע ריחות , מיינע אינגינוייד , אונ גידערים .

48

גוט פיל גוט פיל שוין , אין בעטיל מיר צוא ליגן .
בעט גיוואנט אין קבר , איז גוט צו קריגן .
עס ווילט זיך גוט , עס סוידערט דאס לייב .
בלייבן אן פריינד , אן קינדער , אן ווייב .

49

זייט גיוונד אלע קלייניקייטן, מיט וועלכע איך פלעג שפילן
זייט גיוונד מעביל , צירונג , מיין ביסיל עטליכע גילין .
זייט גיוונד פלי בית , זייט גיוונד שיינע פארטרייען .
זייט גיוונד שטומע פערדגניגענס, וועלכע נישט פארשטייען .

50

זייא גיוונד וועלט אין גאנצין , אוניעדע זאך בונדער .
נאך אקאל זייט גיוונד , פריינד ווייב אונ קינדער .
שיינע הימלען , שיינע ערד , זייט גיוונט זייט גיוונט .
נאך אקאל זייט גיוונד , קפרים , ביכער , פערער , טינט .

צום מלאך המות

51

פון דער וועלט , איי יענער , פירסטן דאס אריבער .
אידער

אייִדער גיין מיט דיר , איז לעבן שוין ליבִער .
 דיין גאנג דורך דער עֶרד , קען אויף ניט גיפֿעלן
 אפֿעסערע וועג דארף מען , אהין מַתִּים צו צו שטעלן :

52

וואס דארפסטו דיא קברים , דיא גריבֿער טאלן ,
 וואס נוצן דיא ווערים , וואס מױגן דיא גאלן ,
 נעם , איג בריינג גלייך , אין דעם אייביגן אָרט .
 וואו דער מענטש דארף שוין בלייבן דארט .

53

וואס דארפסטו דינע שלוחים , ווייטיגן אונ קריינקען ?
 דינע רופאים , דינע דאקטורים , וואלט מען אויף שיינקען .
 אי זייערע פלעשעלעך גארציצע שפאנישע פליגן ,
 זייא זאגן , זייא העלפן , עס איז אבֿער ליגן .

54

דער הערסטו אַשֶׁרֶק , אפֿערקילונג , אאיבעריגן ביסן .
 שיקסטו שוין אידיעה , אונ לאזט הארצל'ך גירסן .
 אחלירע , אקראנטן , אפיבֿער עפעס אקרתת .
 דא איז דיין פארגינגן , אט האסטו נחת .

55

פאר דיר בייזער שררה ! בעקלערניג איז אַשֶׁרֶק
 לייגט

לייגט דער גרעסטער העלד , זיין גינער אנוועק .
 דער קארנער זיין בייטיל , דיא הקמה איר לזין .
 דער פארליבטער זיין ליבע , דער קעניג זיין קרוין .

56

דוא ביסט טאקי דא , ציא איך פאנטויר ,
 איך זעה דיר טאקי , ציא עם דוכט זיך מיר ,
 וידוי זאגין דארף איך , אויף אנויילע טרעט אפ .
 אז דוא ביסט דער בייא , איז גיט קלאר דער קאס .

וידוי פאר גאט ב"ה

57

אן מיין ידיעה , האסטו מיר אהער גיבראכט .
 געמסט מיר היינט צו , איך האב גאר נישט גיטראכט
 דוא גאר , נישט מיר , ווייכט וואס דוא מוסט .
 מוסט וואש דוא ווילסט , גיט וואס דוא מוזט .

58

וועמען סער וויא דיר , בין איך באקאנט ,
 שטענדיג האסטו מיר , גיפירט פארין האנט .
 האסט מיר גישיינט , דורך קליינע שפאלטין .
 האסט גיטראפן , צו אנעפיהל נישט אקאלטין .

59

אָמַת , הויפֿיגווייס , האב אײַך געברות גישאַרט .
שְׁלֵעכְטִש אויף שְׁלֵעכְטִש , האב אײַך גישפֿאַרט .
גִּיקְרָאכִין אַלץ גידעריגער , אָראפּ אונ אָראפּ .
ווייניגער האב אײַך האר , איידער געברות אויפֿין קאפּ .

60

אין גארשקייט האב אײַך , מינע יארן פֿאַרבֿראכט .
וועגן דעם תּבֿלית , האב אײַך ווייניג גידאכט .
אַלס איז פֿאַרצייכנט , גאר נישט פֿאַר געסן .
וואו גילעגן , גישטאַנען , וואו גינאנגען , גיזעסן .

61

קענסט מיר אַלץ סאן , אײַך בין זייער ווערט .
אַפֿער אז אײַך וויל , קלער אײַך פֿאַר קערט .
אָמַת מיט זינד , דאַרף מען זיך שטעמען .
טאקי דוא ביסט גירעכט , גאר אַנטקעגן וועמען .

62

אַנטקעגן אַזעלכֿין , וואש אַט ווערט , אַט שטאַרבֿט .
גיוויקילט אין חשד , דורך שוואַרץ גיפֿאַרבֿט .
הויט אונ ביינער , דער צו אַביסיל האר .

אדערין

אָדערין , אינגעווייד , אינאָם דאָס , איז גאָר .

63

אײַך ווײַס זײַער גוט , וואָסער אַנטער דואַ ביסט ,
פאַר מען , פאַר קלעק , האָב צו מיר גישט .
קוק דורך דיא פֿינגער , לאַז דורך אַנדערע מאַכן .
אײַך ווײַס דואַ קענטסט , בלאַ ידע זיך מאַכן .

64

צײַא אומשטענדע זײַנען ווײַניג , צײַא בלוט איז גיט רוים .
אינאָז אַנוועלט , ליגט אױס גיצויגין , אין דער ברייט .
אױף דער ערד , וואַ דער מענטש לעבט ,
ווערין מלאָבים , פון הימל , אױף פאַר גרעבט .

65

דיא וועלט איז גרויס , דיא פאָה נאָך גרעסער .
פיל עס איז גוט , ווילט זיך אלץ בעסער .
ניקעטין אױף פאָה , גיבאָקט אױף הייַסע קוילן .
פון וואַס , דאָרף מען דיר , גיט דער ציילן .

66

גיט אײַך מיין חלילה , מעשים רעים פאַר גלעטץ .
אביסיל פאַרקלענערין זײַא , מיין אײַך גאָר בעטין .
דיא

דיא ווערטרער, זיינען פֿמעט נישט מיינע.
אל תבא בִּמְשַׁפֵּט, איז אנאָגן אלטע טענה.

67

איך זאג, וואָש איז, פֿון אלטע גיבליבין.
זכור כי עפר אָנחנו, שטייט לאַנג שוין גישריבין.
מיט דודין, זאג איך, פֿען חוללתי, אין איינעם.
מיט איובין, מי יתן טהור, גישטא אַמענטשין אריינעם

68

פֿון דעסט וועגין, פֿעט איך דיר, סליחה ומחילה.
טאמער האב איך דא אַגרויסן טעות חלילה.
פֿסוקים זיינען ווייך, לאזין זיך גרנג בייגן.
איטליכער קוקט זיין אָן, מיט זיינע אויגן.

69

גליקליך איז דער וואָס האט גיציילט זיינע מדיט.
גליקליך, ווער עס האט זיין צונג, ופֿון שלעכץ גיהיט.
גליקליך, ווער עס האט אויף קיינעם, קיין שלעכץ גיטראכט.
גליקליך, ווער אין פֿרוּמקייט, האט זיין לעבן פֿארבראכט.

70

גליקליך, ווער עס האט גיוואקסט תמיד זיין אָרט.
גליקליך, ווער עס האט קיינעם נישט אָן גירירט, מיט אוואָרט.
גליקליך

גליקליך , ווער עס האט זיינע תאוות פאר בייגן .
אונ איז, מיט זיינע גידאנקען צו דיר ארויף גיפלויגן .

71

פין אַעלכע גליקין , בין איך ווייט גישטאנען .
איצט בעקומען זיין , איז נישטא פון וואנען ,
אין גימנינהייטין , האב איך פערצערט מיין לעבין .
אויף דיר האפ איך , מיינע זינד , מיך פאר געבין .

72

האסט מיט מיר גיטאן, וואס דוא האסט גינואלט ,
גאנץ אפט גישטראפט גאנץ אפט גיצאלט .
אין דיינע פיל טובות , האב איך זיך גיבאדין ,
אטוויינט חלק, בין איך גיט ווערט , פון דיינע גיבאדין .

73

אברהם יעקב אונזערע אבות . דוד אונזער מלך .
וועלכע האבן גידארפט , זיין זיכער אונ פרייליך ,
פון דעסט וועגין , אי זיין אליין אפילו ,
האבן אויך גיקלערט , טאמער זיין חזילה .

74

היינט ווער איז אין שטאנד , קלערין וועגין זיך .
בפרט אונזערימיל , אפליג , אקליין מילבעלע , וויא איך .

מיין טייל, וואס קומט, האב איך אפ גינומען מיט פראצענט ,
איצט איז מיין עוה"ב , נאר אן דיין חסד גינוענט .

75

קומען , קומט מיר נישט מער קיין גיטאלט ,
האסט מיר בעהאנדילט וויא איך האב אליין גיטאלט ,
איצט , האפ איך נאר אויף דיין גוצקייט אדני ,
שלעכט עפעס ווערט מיר , ברידער אי אי :

76

נא דיר אין האנד , אלץ וואס איך האב ,
טוא וואס דוא ווילסט , באלוזן צו באגראב ,
איך פערזיכער זיך , אויף דיר ליכער גאט ,
אז—אח שלעכט ווערט , צוא נישט אט .

77

אז דיין האנדווערק , וועסטו נישט פאר גיכטין ,
אויפן נייעם הימלישין לעבין , דארף מען זיך ריכטן ,
אז צו זיך , וועסטו נעמען , מיין נשמה גאט ,
גיכער היט צוא , ווארום א—מ א—א א—מ .

ברוך דין האמת , ברוך דין האמת :

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND
ANATOMY
HARVARD UNIVERSITY
CAMBRIDGE, MASS.

